آنکه در قرآن ماهر است با ملائکهٔ گرامی نیکوکار همراه است، و آنکه قرآن را می‌خواند و در آن لکنت دارد و برایش دشوار است، دو پاداش دارد

از عایشه رضی‌الله‌عنها روایت است که رسول الله صلی‌الله‌علیه‌وسلم فرمودند: «الْمَاهِرُ بِالْقُرْآنِ مَعَ السَّفَرَةِ الْكِرَامِ الْبَرَرَةِ، وَالَّذِي يَقْرَأُ الْقُرْآنَ وَيَتَتَعْتَعُ فِيهِ، وَهُوَ عَلَيْهِ شَاقٌّ، لَهُ أَجْرَانِ» یعنی: «آنکه در قرآن ماهر است با ملائکهٔ گرامی نیکوکار همراه است، و آنکه قرآن را می‌خواند و در آن لکنت دارد و برایش دشوار است، دو پاداش دارد».

[صحیح است] [بخاری و مسلم در روایت آن اتفاق دارند]

پیامبر صلی‌الله‌علیه‌وسلم خبر داده‌اند کسی که قرآن را می‌خواند و در حفظ آن قوی و در تلاوتش ماهر و چیره‌دست است، در آخرت این پاداش را دارد که جایگاهش همراه با ملائکهٔ سفیر، بزرگوار و نیکوکار باشد. همچنین بیان کرده‌اند کسی که قرآن را می‌خواند اما به دلیل ضعف در حفظ، در تلاوتش لکنت زبان دارد و با سختی و مشقت آن را به جا می‌آورد، اما با این وجود به آن پایبند است، دو پاداش دارد: یکی پاداش خواندن قرآن و دیگری پاداش سختی و تلاشی که در تلاوتش متحمل می‌شود.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/10113